

**Comunicat de premsa: La importància de la sentència del Fluviàutic.
Ni urbanitzable, ni indemnitzacions!**

A finals de gener d'aquest any es va saber que el Tribunal Suprem havia dictat sentència en el recurs de cassació dels promotors de Fluviàutic contra la Generalitat. Volem destacar la rellevància d'aquesta sentència que, finalment, dóna la raó a la Generalitat i a l'Ajuntament de Sant Pere Pescador d'haver qualificat els terrenys de la desembocadura del riu Fluvià de no urbanitzables. Aquesta qualificació es basa en un recurs interposat per l'IAEDEN l'any 2001. Cal subratllar que la sentència nega als promotors cap dret d'indemnització.

Aquesta important sentència tanca un llarg cicle, i és, en bona part, fruit d'una llarga lluita ciutadana, hereva del moviment en defensa dels Aiguamolls de l'Empordà. I posa de relleu la importància dels moviments cívics en la defensa del territori i en contra l'especulació urbanística i, també, la necessitat de preservar aquest espai d'altres projectes que puguin malmetre o hipotecar aquest entorn, en el futur.

Recordem la cronologia dels fets:

La revisió del Pla general de Sant Pere Pescador, aprovat definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Girona el 6 juny de **2001**, preveia fer una urbanització (la unitat d'actuació, 14) en sòl que classificà com a urbà, i que es coneixia com a Fluviàutic, a la desembocadura del Fluvià. Una previsió semblant ja es contemplava al Pla general anterior de 1984, però no va ser desenvolupada. Justament la revisió d'aquest pla anterior hagués permès la requalificació, però es va mantenir la possibilitat d'urbanitzar aquests terrenys en el nou Pla de l'any 2001. Això va generar una gran mobilització en contra, de molta gent que considerava que s'afectava un espai, just a la desembocadura del Fluvià, arran de mar i al límit del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, que havia de ser protegit. L'IAEDEN va interposar un recurs contra aquesta previsió del Pla General, que no va ser resolt dins de termini, cosa que significava que havia estat desestimada per silenci administratiu. Contra aquest desentiment, l'IAEDEN va interposar un recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Quan encara no estava resolt aquest contenciós, el 6 de febrer de **2003**, el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat va estimar, finalment, el recurs de l'IAEDEN i va classificar els terrenys com a no urbanitzables i d'especial protecció. Després d'aquesta rectificació, l'IAEDEN va desistir del recurs contenciós.

Acte seguit l'empresa propietària dels terrenys va demanar a l'Ajuntament de Sant Pere Pescador l'aprovació del Pla especial de la Unitat d'Actuació 14, per fer la urbanització de Fluviàutic, que l'Ajuntament va denegar basant-se en l'acord del Conseller.

Contra la denegació municipal i contra l'acord del Conseller, l'empresa propietària va interposar un recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, alhora que demanava de ser indemnitzada en cas que no pogués urbanitzar els terrenys. En aquest recurs va comparèixer l'IAEDEN, com a co-demandada, en defensa de la mateixa posició i interessos que els defensats per l'Ajuntament i la Generalitat. Totes dues pretensions de l'empresa van ser rebutjades, amb la sentència de la Sala Tercera del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de 29 d'abril de **2009**.

Disconforme amb aquesta sentència, l'empresa propietària va interposar recurs de cassació al Tribunal Suprem que, amb la sentència de la Secció Cinquena de 20 de

desembre de **2012**, confirma la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i, per tant, confirma la decisió del Conseller i denega la possibilitat d'urbanitzar els terrenys i denega, també, el reconeixement a percebre cap indemnització per no poder portar a terme la urbanització, com pretenia l'empresa.

Després de tants anys, a hores d'ara, el que resulta més important no és si els terrenys es podien o no urbanitzar, ja que amb l'aprovació del Pla Director del Sistema Costaner (16 de juny de 2005), els terrenys tampoc s'haurien pogut urbanitzar i quedaven igualment protegits, en aquest cas, amb un instrument de major rang que el Pla general municipal. El que ara estava en discussió era, fonamentalment, si l'estimació del recurs plantejat per l'IAEDEN s'ajustava a dret, com ja va confirmar la primera sentència del TSJUC que ara ha estat ratificada pel Tribunal Suprem. I també si la rectificació del Pla general podia o no donar lloc a indemnització (que pretenia ser quantiosa) a favor de l'empresa. El Tribunal Suprem conclou que no, que l'actuació de l'administració s'ha ajustat a la legalitat i aclareix que la no urbanització dels terrenys, des de l'any 1984, no ha estat per causa de l'administració, sinó la atribueix als propietaris. En definitiva, de l'estimació del recurs interposat per l'IAEDEN -contra el Pla general de Sant Pere Pescador i que va obligar a corregir-lo per motius de legalitat- no s'han de derivar conseqüències indemnitzatòries a favor de l'empresa promotora i propietària dels terrenys. L'administració ha actuat correctament i no ha d'indemnitzar res ni ningú.

Una vegada més, la conservació d'un espai natural s'ha aconseguit, en bona part, gràcies a la insistència i persistència d'un moviment cívic que destina una gran part dels seus pocs recursos a la defensa del territori.

Aprofitem l'ocasió per reclamar la total restauració d'aquest espai tan emblemàtic i per demanar a les administracions que el protegeixin també de qualsevol projecte que encara podria alterar un dels habitats més singulars dels Aiguamolls de l'Empordà.

IAEDEN-Salvem l'Empordà, març 2013
més informació: Bàrbara Schmitt 696 021355

